

vrijdag 14 oktober 2005

„Opvoedingscontract kan huwelijk als instituut vervangen“

Nu relaties vaker worden ontbonden, zouden ouders een opvoedingscontract moeten sluiten.

De Gentse pedagoog Hans Van Crombrugge lanceerde het voorstel gisteren in het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen, waar het boek 'Waanzin van het gezin' werd voorgesteld (*zie hierboven*). Hij heeft het er ook uitvoerig over in 'Gezin en Opvoeding', een ander boek van zijn hand dat zopas verscheen.

Een opvoedingscontract is een formele belofte van twee of meer volwassenen, die beloven om voor een kind te zorgen tot het groot is. Het kan om de twee biologische ouders gaan, die daarmee het engagement aangaan om voor hun kinderen te blijven zorgen ongeacht of hun liefdesrelatie blijft bestaan. Ze kunnen dat contract aangaan bij de doop of bij de aangifte van het kind bij de burgerlijke stand.

Het kan ook om een nieuw samengesteld gezin gaan, waarin de niet-genetische ouder mee zijn engagement en respect voor de kinderen en hun biologische ouders zou kunnen uitdrukken. Het opvoedingscontract kan een waardevol onderdeel uitmaken van een hertrouw van een nieuw samengesteld gezin.

„De tijden veranderen en zo ook de gezinnen“, zegt Van Crombrugge. „Terwijl vroeger het huwelijk ook de erkenning en bescherming van de kinderen inhield, blijkt dat instituut nu steeds meer op de helling te staan. Er wordt minder getrouwd en meer gescheiden.“

„Pleiten om het instituut in stand te houden, is niet meer haalbaar. Dat idee wordt niet meer maatschappelijk gedragen. Maar een opvoedings- of ouderschapscontract is wel realiseerbaar. Het past beter bij deze tijd.“

De pedagoog zegt dat hij het voorstel al vaker heeft gelanceerd, en dat blijft herhalen tot het ergens voet aan de grond krijgt. Er is geen buitenlands voorbeeld van.

„Het zou gemakkelijker zijn als ik kon zeggen: het bestaat al in de VS of waar ook. Dat is niet zo. Ik wacht op een jurist die het idee oppikt en het omzet in juridische taal.“

„Al ben ik de eerste om toe te geven dat zo'n contract niet echt afdwingbaar zou zijn. Maar is het huwelijk dat? Het gaat mij vooral om het engagement dat ouders ermee zouden aangaan, en om het feit dat ze dat engagement uitspreken voor een bredere gemeenschap. Zo wordt de belofte door een bredere groep gedragen en ondersteund.“

„Eigenlijk gaat het om niet veel meer dan het uitdrukkelijk uitspreken van wat in het huwelijk ten aanzien van de kinderen verondersteld wordt. Anderzijds is het de positieve formulering van de bekommernissen die geleid hebben tot de instelling van het co-ouderschap na scheiding.“

Van Crombrugge meent dat zo'n contract er ook voor de kinderen in kwestie veel zou toe doen. „Kinderen en jongeren zijn nu bij een nakende breuk of een scheiding vaak erg ongerust over hun toekomst.“

(vbr)

Hans Van Crombrugge en Evelien Lombaert, Gezin en opvoeding, 149 blz., uitgeverij Garant.